

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2016 m. liepos 19 d.*

„Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Valstybės pagalba — Apmokestinimo tvarka netaikant mokesčių kai kurių tarptautinių įmonių perviršiniam pelnui — Neapmokestinimas remiantis išankstiniais sprendimais dėl mokesčių („tax rulings“) — Sprendimas, kuriuo valstybės pagalbos schema pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir nurodyta susigrąžinti pagalbą — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skubos nebuvimas“

Byloje T-131/16 R

Belgijos Karalystė, atstovaujama C. Pochet ir J.-C. Halleux, padedamų advokatų M. Segura Catalán ir M. Clayton,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P.-J. Loewenthal ir B. Stromsky,

atsakovę,

dėl SESV 278 ir 279 straipsniais grindžiamo prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones siekiant sustabdyti 2016 m. sausio 11 d. Komisijos sprendimo C(2015) 9887 *final* dėl Belgijos taikomos valstybės pagalbos sistemos netaikant mokesčių perviršiniam pelnui SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) 2, 3 ir 4 straipsnių vykdymą

BENDROJO TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės, procesas ir šalių reikalavimai

- 1 Šis ginčas susijęs su 2016 m. sausio 11 d. Komisijos sprendimu C(2015) 9887 *final* dėl Belgijos taikomos valstybės pagalbos schemos netaikant mokesčių perviršiniam pelnui SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo nustatytas specialus Belgijos mokesčių teisės reglamentavimas, t. y. tam tikro Belgijos įmonių, priklausančių tarptautinių įmonių grupėms, gaunamo pelno neapmokestinimo tvarka. Esminė šios tvarkos dalis yra išankstinių sprendimų dėl mokesčių, susijusių su perviršiniu pelnu, sistema (toliau – perviršinio pelno sistema), pagal kurią Belgijos įmonė, priklausanti tarptautinei grupei, gali atlikti mokesčio bazės korekcijas.

* Proceso kalba: anglų.

- 2 Belgijos Karalystės teigimu, perviršinio pelno sistema grindžiama įprastų rinkos sąlygų principu, plačiai taikomu tarptautinio apmokestinimo srityje ir pripažįstamu Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) pavyzdinėje sutartyje dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo. Šiuo principu siekiama užtikrinti, kad tarptautinės grupės viduje sudaromų tarpvalstybinių sandorių nurodyta vertė atspindėtų tikrą ekonominę vertę, t. y. vertę, nustatytą pagal sąlygas, kurios būtų buvusios taikytos, jeigu sandoriai nebūtų buvę sudaryti tarp susijusių šalių, o dėl to kiekvieną tai pačiai grupei priklausančią bendrovę galima laikyti atskiru apmokestinamuoju subjektu.
- 3 Belgijos Karalystė nurodo, kad taikydama nagrinėjamą neapmokestinimo tvarką kompetentinga Belgijos mokesčių tarnyba nagrinėja kiekvienos bendrovės situaciją atskirai ir priima išankstinių sprendimų, kuriuo nustatomos minėtos tvarkos taikymo sąlygos. Visų pirma tokia sprendime kainos, įprastomis rinkos sąlygomis taikomos Belgijos bendrovės ir su ja susijusių bendrovių sudaromiems sandoriams, nustatomos remiantis sandorių kainodaros ataskaita. Pritaikius šios kainodaros taisykles sandoriams Belgijos subjektas, kurio vaidmuo tarptautinėje grupėje yra pagrindinis, iš esmės pasilieka iš šių sandorių gautą likutinį pelną. Be to, remiantis antra sandorių kainodaros ataskaita nustatomas galimas „perviršinis pelnas“. Šiuo tikslu atsižvelgiama į tai, kad viena likutinio pelno dalis gaunama iš pridėtinės vertės, sukuriama dėl Belgijos subjekto vykdomos veiklos, ir į tai, kad kita šio likutinio pelno dalis gaunama dėl grupės poveikio, kaip antai grupės sąveikos ar masto ekonomijos. Į likutinį pelną įeinantis perviršinis pelnas yra pelnas, kurio bendrovė nebūtų galėjusi gauti, jeigu būtų buvusi savarankiška. Šiuo atveju kalbama apie Belgijos subjekto pelną, viršijantį įprastomis rinkos sąlygomis gaunamą pelną.
- 4 Belgijos Karalystė pabrėžia, kad tik perviršinis pelnas, kuris remiantis sandorių kainodaros ataskaitomis neturi būti priskiriamas prie Belgijoje apmokestinamos bendrovės Belgijoje sudarytų sandorių ir dėl to nėra šios bendrovės įprastomis rinkos sąlygomis gauto pelno dalis, gali būti neįtraukiamas į mokesčio bazę pagal nagrinėjamą neapmokestinimo tvarką. Belgijos Karalystės teigimu, likęs pelnas atspindi Belgijos subjekto gautą pelną; Belgijos valdžios institucijos šį pelną apmokestina pagal Belgijos mokesčių teisės nuostatas, nors pelnas, gautas dėl priklausymo tarptautinei grupei, nepriklauso Belgijos kompetencijai mokesčių srityje.
- 5 Ginčijamame sprendime Europos Komisija padarė išvadą, kad taikant perviršinio pelno sistemą suteikiama valstybės pagalba subjektams, kuriems ji skirta. Iš tiesų šia sistema nukrypstama nuo Belgijos mokesčių teisėje numatytos bendrosios taisyklės, pagal kurią apmokestinamas visas bendrovių rezidenčių arba vykdančių veiklą per nuolatinę buveinę Belgijoje apmokestinamasis pelnas, apskaičiuojamas kaip atskaitos taškas remiantis jų realiai gautu pelnu. Taigi tarptautinėms grupėms priklausančių Belgijos subjektų gauto pelno dalis neapmokestinama Belgijos pelno mokesčiu, o tai lemia nevienodą požiūrį į bendroves, kurių faktinė ir teisinė padėtis yra panaši, atsižvelgiant į minėtą bendrąją taisyklę, pagal kurią apmokestinamas visų bendrovių, apmokestinamų Belgijoje, pelnas, siekiamą tikslą.
- 6 Papildomai ginčijamame sprendime Komisija nurodė, jog neatsižvelgiant į tai, kad atskaitos sistema gali būti laikoma apimančia bendrąją taisyklę, pagal kurią neturi būti apmokestinamas tarptautinėms grupėms priklausančių Belgijos subjektų pelno suma, viršijanti vadinamąjį „įprastomis rinkos sąlygomis“ gautą pelną, nustačius perviršinio pelno sistemą neteisėtai taikytas įprastų rinkos sąlygų principas, taigi nuo jo nukrypta. Iš tiesų taikant šį nukrypimą nuo minėto principo neapmokestinama tarptautinėms grupėms priklausančių Belgijos subjektų įprastomis rinkos sąlygomis gauto pelno dalis, o tai lemia nevienodą požiūrį į įmones, kurių faktinė ir teisinė padėtis yra panaši, atsižvelgiant į pagal įprastą bendrovių pelno apmokestinimo Belgijoje tvarką siekiamą tikslą.
- 7 Todėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta, kad perviršinio pelno neapmokestinimo tvarka yra pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, kuri nesuderinama su vidaus rinka ir kurią Belgijos Karalystė suteikė neteisėtai pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį. To sprendimo 2 straipsnio 1–4 dalyse Belgijos Karalystei nurodyta susigrąžinti iš gavėjų nesuderinamą ir neteisėtai suteiktą pagalbą ir pažymėta, kad susigrąžintinoms sumoms taikomos sudėtinės palūkanos ir kad bet

kokia gavėjų dar negrąžinta suma turi būti išieškoma iš įmonių grupės, kuriai priklauso gavėjas. Jo 3 straipsnyje numatyta, kad pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai ir kad Belgijos Karalystė užtikrina, kad ginčijamas sprendimas būtų visiškai įgyvendintas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo. Jo 4 straipsnyje Belgijos Karalystė įpareigojama, pirma, per du mėnesius nuo sprendimo paskelbimo pateikti Komisijai, be kita ko, pagalbos gavėjų sąrašą ir bendrą iš kiekvieno gavėjo susigrąžintiną sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas) ir, antra, pranešti Komisijai apie pažangą, padarytą taikant nacionalines priemones, kurių imtasi įgyvendinant ginčijamą sprendimą, kol bus susigrąžinta visa suteikta pagalba.

- 8 2016 m. sausio 11 d. pranešime spaudai apie ginčijamą sprendimą Komisija nurodė, kad bendra susigrąžintinos pagalbos suma bus apie 700 mln. EUR ir kad, kalbant apie gavėjus, Belgijos valdžios institucijos turės kreiptis maždaug į 35 tarptautines bendroves.
- 9 Belgijos Karalystė pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. kovo 22 d.
- 10 Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. balandžio 26 d.) Belgijos Karalystė pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones; šiame prašyme ji Bendrojo Teismo pirmininko iš esmės prašo:
 - sustabdyti ginčijamo sprendimo 2, 3 ir 4 straipsnių vykdymą, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl ieškinio dėl esmės,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 11 Pastabose dėl laikinųjų apsaugos priemonių (jas Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. gegužės 17 d.) Komisija Bendrojo Teismo pirmininko prašo:
 - atmesti šį prašymą,
 - priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 12 Iš SESV 278 ir 279 straipsnių, taip pat SESV 256 straipsnio 1 dalies matyti, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali, jei mano tai esant reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių, sustabdyti ginčijamo teisės akto taikymą ar nustatyti reikiamas laikinąsias apsaugos priemones. Tačiau SESV 278 straipsnyje įtvirtintas principas, pagal kurį ieškinio pareiškimas nesustabdo ginčijamo akto galiojimo, nes Europos Sąjungos institucijų priimtiems aktams taikoma teisėtumo prezumpcija. Taigi laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas tik išimtinu atveju gali nurodyti sustabdyti Bendrajame Teisme ginčijamo akto vykdymą arba nustatyti kitas laikinąsias apsaugos priemones (žr. 2013 m. lapkričio 11 d. Nutarties *CSF / Komisija*, T-337/13 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:599, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 13 Be to, Bendrojo Teismo procedūros reglamento 156 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad prašymuose taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti nurodytas ginčo dalykas, aplinkybės, dėl kurių reikia skubaus sprendimo, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, iš pirmo žvilgsnio patvirtinantys prašomos laikinosios apsaugos priemonės reikalingumą. Taigi laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali sustabdyti vykdymą ir taikyti kitas laikinąsias apsaugos priemones, jei nustatyta, kad jų taikymą *prima facie* pateisina faktinės ir teisinės aplinkybės (*fumus boni juris*) ir kad jos skubios dėl to, jog siekiant, kad būtų išvengta rimtos ir nepataisomos žalos tų priemonių prašančios šalies interesams, yra būtina, kad jos būtų priimtos ir pradėtų veikti prieš priimant sprendimą pagrindinėje byloje. Šios

sąlygos yra kumuliacinės, todėl prašymai taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti atmesti, jei nėra tenkinama bent viena sąlyga (žr. 2013 m. lapkričio 11 d. Nutarties *CSF / Komisija*, T-337/13 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:599, 22 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 14 Atlikdamas tokį bendrą vertinimą laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi didelę diskreciją ir atsižvelgęs į bylos ypatybes gali laisvai nuspręsti, kaip šias įvairias sąlygas ir tokio vertinimo tvarką patikrinti, nes sprendžiant būtinybę taikyti laikinąsias apsaugos priemones jokia teisės norma nenustato jam privalomos iš anksto nustatytos analizės schemas. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas prireikus taip pat turi palyginti esamus interesus (žr. 2013 m. lapkričio 11 d. Nutarties *CSF / Komisija*, T-337/13 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:599, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 15 Atsižvelgęs į bylos medžiagoje esančius duomenis laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas mano, jog turi visą informaciją, kad galėtų priimti sprendimą dėl šio laikinųjų apsaugos priemonių prašymo, ir nėra būtinybės pirma išklausti šalių žodinių paaiškinimų.
- 16 Tokiomis bylos aplinkybėmis pirmiausia reikia išnagrinėti, ar tenkinama skubos sąlyga.
- 17 Atsižvelgdama į tai Belgijos Karalystė skundžiasi dėl teisinio nesaugumo, kuris kyla dėl naujo Komisijos požiūrio į valstybės narės kompetencijos mokesčių srityje apibrėžimą ir dėl jos naujos „įprastų rinkos sąlygų principo“ apibrėžties. Dėl precedento neturintio šio teisinio netikrumo masto labai tikėtina, kad kai kurios įmonės nuspręš palikti Belgiją arba joje nebeinvestuoti, o tai sukeltų nepataisomą žalą Belgijos ekonomikai.
- 18 Belgijos Karalystė taip pat nuogaustauja, kad įgyvendinus ginčijamą sprendimą jai bus padaryta nepataisoma žala, nes Belgijos mokesčių institucijos turėtų surinkti visus duomenis iš bendrovių, iš naujo išnagrinėti ir apskaičiuoti mokesčių, kurių būtų turėjusi mokėti kiekviena bendrovė nesant paviršinio pelno sistemos, ir reikalauti grąžinti pagalbos sumą kartu su palūkanomis. Be to, šios institucijos taip pat turėtų susisiekti su atitinkamomis institucijomis kitose valstybėse narėse ir kai kuriose trečiojoje šalyse, siekdamas išsiaiškinti, ar paviršinio pelno dalis, kuri nebuvo paskirstyta Belgijoje, buvo ar bus apmokestinta kur nors kitur. Dėl šio darbo palyginti mažos šalies administracijai, turinčiai mažiau žmoniškųjų išteklių, tektų labai didelė administracinė našta. Belgijos Karalystė teigia, kad, jeigu būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, ji patirtų didelės ir nepataisomos žalos dėl labai didelės administracinės naštos, kurią jai reikėtų prisiimti, visų pirma siekiant nustatyti susigražintą sumą remiantis neaiškiu ginčijamu sprendimu, paskui grąžinti išieškotas sumas.
- 19 Belgijos Karalystė priduria, kad jeigu reikėtų imtis sumų, laikomų neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, susigražinimo, bendrovės, iš kurių šios sumos turėtų būti susigražintos, imtųsi teisinių veiksmų. Nacionaliniai teismai, kaip, beje, ir tarptautiniai arbitražo teismai, turėtų išspręsti daug didelių pastangų reikalaujančių ir sudėtingų bylų, kurias inicijuotų bendrovės, reikalaujančios kompensacijos ir žalos atlyginimo.
- 20 Atsižvelgdama į tai Belgijos Karalystė primena, kad pagal teismo praktiką tam tikrais atvejais gali būti priežasčių sušvelninti skubos sąlygą, jeigu nustatytas labai rimtas *fumus boni juris*. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas jau yra atsižvelgęs į pernelyg didelį sunkumą įrodyti, kad nurodoma žala yra nepataisoma, ir pripažinęs, kad pirminė teisė, t. y. SESV 278 ir 279 straipsniai, yra viršesnė už visus antrinės teisės aktus. Taigi laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui niekas nedraudžia tiesiogiai taikyti šių straipsnių ir sustabdyti vykdymo, jeigu mano, kad „tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių“, arba nustatyti „reikalingas“ laikinąsias apsaugos priemones dėl to, kad ginčijama priemonė yra akivaizdžiai neteisėta, kai, pavyzdžiui, ji net neatrodo teisėta.
- 21 Komisija, priešingai, mano, kad skubos sąlyga nėra tenkinama.

- 22 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką laikinųjų apsaugos priemonių prašymo skuba turi būti vertinama atsižvelgiant į laikino sprendimo būtinumą, siekiant išvengti rimtos ir nepataisomos žalos šaliai, kuri prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Tokia šalis turi pateikti tvirtų įrodymų, kad negali laukti proceso dėl pagrindinio ieškinio pabaigos, asmeniškai nepatirdama tokios žalos (2012 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *Graikija / Komisija*, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 36 punktą; 2013 m. sausio 17 d. Nutarties *Slovėnija / Komisija*, T-507/12 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:25, 14 punktą ir 2015 m. vasario 27 d. Nutarties *Ispanija / Komisija*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 24 punktą).
- 23 Kalbant apie šiuo tikslu reikalingus įrodymus, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad šalis, prašanti taikyti laikinąją apsaugos priemonę, turi laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui pateikti konkrečią ir tikslią išsamiais dokumentais pagrįstą informaciją, įrodančią nurodomą situaciją ir leidžiančią įvertinti pasekmes, kurių tikriausiai kiltų nesiėmus prašomos priemonės. Ši šalis privalo pateikti įrodymų, grindžiančių informaciją, iš kurios galima susidaryti tikrą ir visapusišką jos nurodomos situacijos, pateisinančios minėtos priemonės nustatymą, vaizdą (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 17 d. Nutarties *Slovėnija / Komisija*, T-507/12 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:25, 16 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 24 Kadangi ši prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones pateikė Belgijos Karalystė, reikia priminti, kad valstybės narės atsako už nacionaliniu mastu bendraisiais laikomus interesus. Todėl jos gali užtikrinti jų gynybą per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą ir prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, be kita ko, teigdamos, kad ginčijama priemonė gali labai pakenkti valstybės užduočių vykdymui ir viešajai tvarkai. Be to, valstybės narės gali nurodyti žalą, darančią poveikį jų ekonomikos sektoriui, be kita ko, kai ginčijama priemonė gali turėti neigiamos įtakos užimtumo lygiui ir pragyvenimo išlaidoms. Tačiau joms nepakanka remtis žala, kurią patirtų ribotas skaičius įmonių, tuo atveju, kai jos atskirai nesudaro viso nacionalinės ekonomikos sektoriaus (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 27 d. Nutarties *Ispanija / Komisija*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 25 Nagrinėjamu atveju, kalbant apie Belgijos Karalystės teiginį, jog tikėtina, kad įgyvendinus ginčijamą sprendimą kai kurios įmonės, besinaudojančios perviršinio pelno sistema, perkels savo veiklą už Belgijos ribų arba nuspręs nebeinvestuoti Belgijoje, reikia konstatuoti, jog Belgijos Karalystė netvirtina ir *a fortiori* neįrodo, kad šios įmonės, kurių skaičiaus ji net nenurodė, sudaro konkretų Belgijos ekonomikos sektorių ir kad joms ginčijamu sprendimu daromas poveikis gali turėti neigiamos įtakos užimtumo lygiui ir pragyvenimo išlaidoms kurioje nors ekonomikos srityje ar tam tikrame Belgijos regione (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. vasario 27 d. Nutarties *Ispanija / Komisija*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 31 punktą).
- 26 Taigi Belgijos Karalystė nepateikė ekonominės situacijos, nurodytos skubai pateisinti, tikro ir visapusiško vaizdo, kaip reikalaujama pagal teismo praktiką. Tokiomis aplinkybėmis laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas negali pripažinti nurodomos skubos, turėdamas tik nepagrįstą Belgijos Karalystės tvirtinimą dėl kai kurių įmonių elgesio, kurio baiminamasi. Iš tiesų, atsižvelgiant į tai, kad laikinosios priemonės taikomos tik išimtiniais atvejais (žr. šios nutarties 12 punktą), tokia priemonė gali būti nustatyta, tik jeigu kartu su minėtu teiginiu pateikiama informacija, parodanti tikrą ir visapusišką nagrinėjamos situacijos vaizdą ir jeigu tas teiginys pagrįstas įrodymais (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 17 d. Nutarties *Slovėnija / Komisija*, T-507/12 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:25, 18 ir 19 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 27 Tas pats pasakytina apie Belgijos Karalystės teiginį, kad jos mokesčių institucijoms, kurios yra „palyginti mažos šalies, turinčios mažiau žmogiškųjų išteklių“, institucijos, tektų pernelyg didelė administracinė našta, jeigu joms reikėtų nustatyti susigrąžintinos pagalbos sumą, o jeigu ginčijamas sprendimas būtų vėliau panaikintas, – grąžintinas išieškotas sumas. Iš tiesų Belgijos Karalystė tik išvardijo visiškai abstrakčius tariamus administracinius sunkumus, bet nepaaiškino jos mokesčių administratoriaus turimų žmogiškųjų išteklių struktūros, nenurodė tariamai pernelyg didelės naštos, kuri tektų šiam

administratoriui, ir neginčijo, remdamasi konkrečiais mokestinio pobūdžio argumentais, ginčijamo sprendimo 205–211 konstatuojamųjų dalių, būtent skirtų sumų, laikomų neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, susigrąžinimo metodu.

- 28 Belgijos Karalystė taip pat nekėlė abejonių dėl ginčijamo sprendimo 202 konstatuojamojoje dalyje pateikto Komisijos teiginio, kad lengva nustatyti susigrąžintinų sumų dydį: kadangi perviršinio pelno neapmokestinama suma atitinka ikimokestinio pelno procentinę dalį, taikomą grupei priklausančio Belgijos subjekto realiai gautam pelnui, tam, kad būtų pašalintas atrankusis pranašumas, suteiktas dėl priemonės, pakanka grąžinti nuo realiai gauto pelno mokėtino mokesčio ir faktiškai sumokėto mokesčio dėl ginčijamos tvarkos skirtumą su nuo šios sumos susidariusiais delspinigiais nuo pagalbos suteikimo dienos.
- 29 Be to, kadangi Belgijos Karalystė nenurodė įmonių, iš kurių galbūt reikėtų susigrąžinti pagalbą, skaičiaus, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali tik atsižvelgti į skaičių, nurodytą ginčijamo sprendimo priede, t. y. penkiasdešimt įmonių, arba į skaičių, viešai paskelbtą Komisijos 2016 m. sausio 11 d. pranešime spaudai, kuriame nurodytos 35 įmonės. Neatrodo, kad tokio susigrąžinimo bylų skaičiaus tvarkymas, atliekamas kompetentingų institucijų, galėtų pakenkti tinkamam Belgijos mokesčių administratoriaus veikimui (pagal analogiją žr. 2015 m. vasario 27 d. Nutarties *Ispanija / Komisija*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 48 ir 49 punktus), net jeigu šis administratorius iš tikrųjų būtų priverstas atlikti visus Belgijos Karalystės nurodytus veiksmus dėl peržiūros, perskaičiavimo ir susisiekiimo su kitais administratoriais (žr. šios nutarties 18 punktą).
- 30 Be to, nors Belgijos Karalystė nuogaustauja, jog bendrovės, iš kurių ji turėtų susigrąžinti pagalbą, kreipsis į teismus, kurie dėl to turės išspręsti daug didelių pastangų reikalaujančių ir sudėtingų bylų, pakanka konstatuoti, kad ji neįrodė, jog yra rizika, kad Belgijos teismus užplūs tiek daug skundų dėl mokesčių institucijų išleistų įsakymų dėl susigrąžinimo, kad dėl to galėtų būti stipriai sutrikdytas Belgijos teismų sistemos veikimas. Kalbant konkrečiai, reikia priminti: kadangi Belgijos Karalystė nenurodė įmonių, iš kurių galbūt reikėtų susigrąžinti pagalbą, skaičiaus, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi remtis prielaida, kad Belgijos teismai privalėtų išnagrinėti daugiausia penkiasdešimt skundų (žr. šios nutarties 29 punktą). Neatrodo, kad tokio bylų skaičiaus nagrinėjimas galėtų pakenkti tinkamam Belgijos teismų sistemos veikimui (pagal analogiją žr. 2015 m. vasario 27 d. Nutarties *Ispanija / Komisija*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 48 ir 49 punktus).
- 31 Dėl to, kad Belgijos Karalystė, grįsdama argumentus dėl rizikos, jog sutriks jos mokesčių administratoriaus ir teismų sistemos veikimas, pateikia nuorodą į 2012 m. rugsėjo 19 d. Nutartį *Graikija / Komisija* (T-52/12 R, EU:T:2012:447), reikia priminti, kad byloje, kurioje priimta ši nutartis, skuba buvo pripažinta remiantis visomis labai ypatingomis aplinkybėmis, kurios buvo susiklosčiusios Graikijoje 2012 m. (toliau – Graikijos byla).
- 32 Graikijos byloje dėl rizikos Graikijos Respublikai, kad gali būti pakenkta valstybės užduočių vykdymui, Bendrojo Teismo pirmininkas, be kita ko, atsižvelgė į tai, jog asmenų, besinaudojančių pagalbos schema, t. y. Graikijos ūkininkų, iš kurių Graikijos valdžios institucijos turėjo susigrąžinti pagalbą, skaičius sudarė kelis šimtus tūkstančių ir šie asmenys kartu su jų šeimomis sudarė didelę visų Graikijos gyventojų dalį. Bendrojo Teismo pirmininko teigimu, toks masinis pagalbos susigrąžinimas būtų turėjęs neigiamų pasekmių mokesčių administratoriui, kurio buvo prašoma savo pastangas sutelkti į absoliutų prioritetą, t. y. kovą su mokestiniu sukčiavimu ir „didžiųjų mokesčių vengėjų“ persekiojimu, siekiant surinkti 20 mlrd. EUR sumą, t. y. beveik penkiasdešimt kartų didesnę sumą už susigrąžintiną pagalbą žemės ūkio srityje, juo labiau kad buvo labai tikėtina, kad didelė dalis iš šimtų tūkstančių ūkininkų atsisakys mokėti reikalaujamas sumas, o dėl to mokesčių administratoriaus darbuotojai turės masiškai imtis darbo, kad priverstinai susigrąžintų pagalbą, nors tų darbuotojų skaičius nepadidėjo (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *Graikija / Komisija*, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 44–47 punktus).

- 33 Graikijos byloje prie to dar prisidėjo pavojus, kad bus sutrikdyta viešoji tvarka. Tokiomis aplinkybėmis Bendrojo Teismo pirmininkas atsižvelgė į tai, jog socialinis klimatas Graikijoje pasižymėjo sumažėjusiu pasitikėjimu viešąja valdžia, bendru nepasitenkinimu ir neteisybės jausmu, pabrėždamas, kad aršių demonstracijų prieš drastiškas taupymo priemones, kurių ėmėsi Graikijos valdžios institucijos, nuolat daugėja, todėl ginčijamų mokėjimų susigrąžinimas iš žemės ūkio sektoriaus gali sukelti netgi riaušes ar lemti dramatišką elgesį, o tai būtų padarę rimtos ir nepataisomos žalos, kuria Graikijos Respublika galėjo teisėtai remtis (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *Graikija / Komisija*, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 48 ir 49 punktus).
- 34 Akivaizdu, kad siekdama įrodyti skubą nagrinėjamu atveju Belgijos Karalystė jokia būdu negali remtis aplinkybėmis, panašiomis į Graikijos bylai būdingas aplinkybes.
- 35 Galiausiai dėl to, jog Belgijos Karalystė mano, kad reikia sušvelninti sąlygą dėl skubos, jeigu nustatytas labai rimtas *fumus boni juris*, būtina konstatuoti, kad prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriame visiškai nesiremiamas tokio pobūdžio *fumus boni juris*, nurodoma teismo praktika, pagal kurią su *fumus boni juris* susijusi sąlyga yra įvykdyta, jeigu bent vienas iš pagrindų, pateiktų pagrindiniam ieškiniui pagrįsti, *prima facie* atrodo reikšmingas arba bet kuriuo atveju neatrodo nepagrįstas, t. y. egzistuoja opi teisinė problema, kurios sprendimas nėra akivaizdus, taigi dėl jos būtina išsami analizė, kuri turi būti atlikta per procesą pagrindinėje byloje. Be to, taip pat prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones apibendrinusi penkis pagrindus, pateiktus pagrindiniam ieškiniui pagrįsti, Belgijos Karalystė mano, kad atsakymas į taip pateiktus teisinius klausimus nėra visiškai aiškus ir dėl to būtina išsami analizė, kurią reikia atlikti per procesą dėl ieškinio esmės, ir Bendrojo Teismo pirmininko prašo „pripažinti, kad ieškinys nėra akivaizdžiai nepagrįstas, nes klausimai, dėl kurių pateiktas šis ieškinys, yra pakankamai reikšmingi ir rimti, kad būtų nustatytas *fumus boni juris*“.
- 36 Darytina išvada, jog remiantis pačios Belgijos Karalystės teiginiu atrodo, kad nagrinėjamu atveju nėra nurodyto sušvelninimo prielaidos, t. y. itin rimto *fumus boni juris*, egzistavimo.
- 37 Bet kuriuo atveju svarbu priminti, kad sąlygų, taikomų skubos sąlygų egzistavimui įvertinti, sušvelninimas buvo pripažintas tik dėl trijų bylų atvejų, kai atrodė pernelyg sudėtinga ar net neįmanoma dėl sisteminių priežasčių įvykdyti minėtų sąlygų, kaip antai numatytų Procedūros reglamente ir įprastai aiškinamų teismo praktikoje.
- 38 Atsižvelgiant į tai, pirmiausia reikia paminėti bylas dėl ribojamųjų priemonių. Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog prašymas sustabdyti ribojamosios priemonės vykdymą iš principo atmetamas motyvuojant tuo, kad toks vykdymo sustabdymas galėtų trukdyti visiškam šių priemonių veiksmingumui, jeigu pagrindinis ieškinys dėl jų panaikinimo būtų atmetas. Iš tiesų dėl tokio sustabdymo, pavyzdžiui, subjektui, kuriam skirtos minėtos priemonės, būtų leista nedelsiant atsiimti lėšas iš jų išaldymą užtikrinti įpareigotų bankų ir iki sprendimo byloje dėl ieškinio esmės paskelbimo ištuštinti savo bankų sąskaitas. Taip jis galėtų apeiti jam nustatytomis ribojamosiomis priemonėmis siekiamus tikslus, nors teismo prašoma taikyti laikinoji apsaugos priemonė neturi pirma laiko neutralizuoti vėliau dėl esmės priimsimo sprendimo padarinių (žr. 2012 m. birželio 14 d. Nutarties *Qualitest FZE / Taryba*, C-644/11 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2012:354, 73–77 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką ir 2013 m. kovo 11 d. Nutarties *Iranian Offshore Engineering & Construction / Taryba*, T-110/12 R, EU:T:2013:118, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 39 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką asmens ar subjekto interesas, susijęs su laikinu jo lėšų išaldymo panaikinimu, negalėtų būti patenkintas, net jei būtų priimtas ribojamąsias priemones panaikinant sprendimas. Iš tikrųjų šio asmens ar šio subjekto siekiami tokio teismo sprendimo padariniai, t. y. jo lėšų išaldymo panaikinimas, atsirastų tik po šio sprendimo paskelbimo dienos, kai pirmojoje instancijoje laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nebeturėtų kompetencijos *ratione temporis*, ir bet kuriuo atveju lėšų išaldymas galėtų būti paliktas nustačius naują ribojamąją priemonę, kuri per Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antroje pastraipoje nustatytą terminą pakeistų panaikintą priemonę. Todėl laikinąsias apsaugos priemones taikantis

- teisėjas negali apginti atitinkamo asmens ar subjekto intereso laikinai panaikinti jo lėšų išaldymą per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Nutarties *National Iranian Tanker Company / Taryba*, T-207/15 R, EU:T:2015:535, 55–58 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 40 Būtent atsižvelgdamas į tokią ypatingą bylą dėl ribojamųjų priemonių situaciją laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas itin išskirtiniais atvejais numatė galimybę laikyti, kad skuba gali pasireikšti būtinybe kuo greičiau ištaisyti akivaizdų ir labai rimtą neteisėtumą, arba tiesiogiai taikyti SESV 278 straipsnį, pirminės teisės nuostatą, taigi viršesnę už Procedūros reglamento nuostatą (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 24 d. Nutarties *HTTS ir Bateni / Taryba*, T-45/14 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:85, 50 ir 51 punktus).
- 41 Antra, reikia paminėti bylas viešųjų pirkimų srityje. Konstatavęs, jog dėl iki šiol taikytos teismo praktikos sisteminio poveikio konkurso dalyviui, kurio pasiūlymas atmestas, buvo praktiškai neįmanoma įrodyti, kad atmetus jo pasiūlymą jam gali būti padaryta nepataisomos žalos, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas yra nusprendęs, kad tai nesuderinama su reikalavimais, kylančiais iš veiksmingos laikinos teisminės apsaugos, užtikrinamos pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį. Dėl šios priežasties nuo to laiko pripažįstama, jog kai konkurso dalyviui, kurio pasiūlymas atmestas, pavyksta įrodyti, kad egzistuoja labai rimtas *fumus boni juris*, iš jo negalima reikalauti įrodyti, kad jam gali būti padaryta nepataisomos žalos, jeigu jis pateikia prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones per nustatytus terminus (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 23 d. Nutarties *Komisija / Vanbreda Risk & Benefits*, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, 30 ir 57 punktus).
- 42 Galiausiai, trečia, reikia paminėti bylas dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Dėl tariamai konfidencialių dokumentų apsaugos laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas pažymėjo, jog net jeigu negalima įrodyti nurodytos žalos nepataisomumo, dėl jo kompetencijos papildomo, taigi riboto, pobūdžio, taip pat dėl papildomo ir laikino laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros, palyginti su pagrindiniu procesu, pobūdžio jis negali leisti atskleisti šiuose dokumentuose esančių kai kurių atskirų duomenų, nors negalima atmesti galimybės, kad bylą iš esmės nagrinėjanti teismo sudėtis nuspręs išnagrinėti, ar atitinkamiems dokumentams dėl paties jų pobūdžio turi būti taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija – prezumpcija, dėl kurios nebūtų pareigos iš dalies atskleisti minėtus dokumentus. Taigi iš esmės laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, atsižvelgiant į jo visiškai papildomą kompetenciją, negali leisti iš dalies susipažinti su duomenimis, nes priešingu atveju toks bylą iš esmės nagrinėjančios teismo sudėties sprendimas prarastų veiksmingumą. Tačiau, kadangi šie svarstymai, susiję su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros pobūdžiu, yra lemiami šios procedūros baigčiai, jie negali būti taikomi tik *fumus boni juris* ir interesų palyginimo sritims, bet taip pat turi sudaryti galimybę laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui prireikus tiesiogiai taikyti SESV 278 ir 279 straipsnius – pirminės teisės nuostatas, kuriomis remdamasis jis gali sustabdyti vykdymą, jeigu mano, kad „tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių“, ir nustatyti „reikalingas“ laikinąsias apsaugos priemones (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 25 d. Nutarties *Deza / ECHA*, T-189/14 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:686, 99–101, 104 ir 105 punktus ir 2015 m. rugsėjo 1 d. Nutarties *Pari Pharma / EMA*, T-235/15 R, EU:T:2015:587, 104–106, 109 ir 110 punktus).
- 43 Kadangi nagrinėjamas atvejis negali būti priskirtas nė prie vieno iš trijų šios nutarties 38–42 punktuose minėtų bylą atvejų, reikia taikyti su *fumus boni juris* ir skuba susijusias sąlygas, kaip jos įprastai aiškinamos teismo praktikoje (žr. šios nutarties 13 punktą), todėl Belgijos Karalystė turėjo įrodyti, kad neišvengiamai bus padaryta didelės ir nepataisomos žalos, o *fumus boni juris*, kad ir koks tvirtas būtų, negali kompensuoti skubos nebuvimo (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 27 d. Nutarties *Ispanija / Komisija*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 23 punktą).
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui telieka konstatuoti, jog Belgijos Karalystė neįrodė, kad nesustabdžius sprendimo vykdymo, kaip prašoma, jai kyla pavojus patirti didelės ir nepataisomos žalos. Todėl skubos sąlyga nėra tenkinama.

- 45 Ši išvada nuosekliai dera su įvairių esamų interesų palyginimu, kuri atlikdamas laikinąsias apsaugos priemonės taikantis teisėjas, be kita ko, turi nustatyti, ar Belgijos Karalystės interesas, kad būtų nustatyta prašoma laikinoji apsaugos priemonė, yra svarbesnis už interesą nedelsiant taikyti ginčijamą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2003 m. birželio 26 d. Nutarties *Belgija ir Forum 187 / Komisija*, C-182/03 R ir C-217/03 R, EU:C:2003:385, 142 punktą).
- 46 Šiuo klausimu reikia priminti, jog SESV 108 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad jei Komisija nustato, jog tam tikra valstybės pagalba nesuderinama su vidaus rinka, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų. Remiantis tuo darytina išvada, jog bendrasis interesas, dėl kurio Komisija vykdo pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį patikėtas funkcijas, siekiant užtikrinti, kad dėl valstybės pagalbos, kuri kenkia konkurencijai, nebūtų iškreiptas vidaus rinkos veikimas, yra ypač svarbus. Iš tiesų atitinkamos valstybės narės pareiga panaikinti su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą siekiama atkurti prieš tai buvusią padėtį (žr. 2014 m. rugpjūčio 20 d. Nutarties *Gmina Kosakowo / Komisija*, T-217/14 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:734, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 47 Todėl nagrinėjant prašymą sustabdyti Komisijos nustatytos pareigos gražinti neteisėtai suteiktą pagalbą, pripažintą nesuderinama su vidaus rinka, vykdymą buvo nuspręsta, kad Sąjungos interesas paprastai turi būti viršesnis už pagalbos gavėjų interesą, būtent išvengti pareigos gražinti pagalbą vykdymo prieš paskelbiant sprendimą pagrindinėje byloje. Tik išskirtinėmis aplinkybėmis ir kai, be kita ko, įvykdyta skubos sąlyga, tokios pagalbos gavėjams gali būti taikomos laikinosios apsaugos priemonės (žr. 2014 m. rugpjūčio 20 d. Nutarties *Gmina Kosakowo / Komisija*, T-217/14 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:734, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 48 Kaip ką tik buvo nuspręsta, nagrinėjamu atveju Belgijos Karalystė neįvykdė skubos sąlygos, taigi jau dėl to jos interesai nėra tokie svarbūs kaip Sąjungos interesai.
- 49 Dėl galimų išskirtinių aplinkybių reikia pažymėti, jog iš esmės Belgijos Karalystė tik pabrėžia, kad egzistuoja *fumus boni juris*, ir tai, kad Komisija ilgą laiką nenagrinėjo perviršinio pelno sistemos, tačiau prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemonės nenurodyta išskirtinė aplinkybė, dėl kurios galėtų būti trukdoma susigrąžinti tariamą valstybės pagalbą.
- 50 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemonės turi būti atmestas, nesant reikalo nagrinėti su *fumus boni juris* susijusios sąlygos (2012 m. spalio 25 d. Nutarties *Hassan / Taryba*, C-168/12 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2012:674, 31 punktas).

Remdamasis šiais motyvais,

BENDROJO TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

- 1. Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemonės.**
- 2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Priimta 2016 m. liepos 19 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
M. Jaeger